

Arrest

nr. 319 788 van 10 januari 2025
in de zaken RvV X / IV en RvV X

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Pakistaanse nationaliteit, bent u Pathaan van afkomst en woonde u in Karachi (provincie Sindh, Pakistan). Uw familie wilde dat u zou trouwen met een zekere D.(...). U was hier echter niet mee akkoord. U ontmoette uw huidige partner M.(...) K.(...) (O.V. (...)) via Facebook. Uw familie wilde u echter niet met hem laten trouwen omdat jullie van een andere kaste waren. Na elkaar één of twee keer ontmoet te hebben, zei u tegen uw moeder dat u niet met D.(...) wilde trouwen maar wel met M.(...). Uw moeder zei dat uw broers in dat geval uw benen zouden breken. Op 25 april 2019 trouwde u zonder goedkeuring van uw familie met M.(...). Ook zijn familie was niet akkoord met dit huwelijk omdat hij reeds verloofd was met een nichtje van hem. Twee dagen na het huwelijk vluchtten jullie samen naar Iran, waarna jullie op illegale wijze via verschillende landen naar België reisden. Op 23 augustus 2021 vroegen jullie in

België internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Pakistan vreest u gedood te worden door uw broers.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de Pakistaanse identiteitskaart van uw moeder, een kopie van uw geboorteakte; een bundel documenten in verband met het overlijden van uw dochter tijdens uw bevalling in mei 2023; twee kopies van documenten in verband met een hartoperatie die uw onderging na aankomst in België.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. U verklaart bij aanvang van het onderhoud dat zich goed genoeg voelt om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan, ook al voelt u zich zwak nadat u een openhartoperatie onderging een maand voordien (NPO, p. 3). U verklaart tijdens het onderhoud herhaaldelijk dat uw verstand niet goed meer werkt sinds de operatie, maar u staakt deze geheugenproblemen op geen enkele wijze (NPO, p. 6, p. 11). Ook is het opvallend dat u deze problemen met uw verstand enkel aanhaalt wanneer u geconfronteerd wordt met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenoot. De stukken die u neerlegt met betrekking tot uw fysieke gezondheidstoestand, tonen slechts aan dat u in België medische behandeling kreeg voor een probleem met uw hart, maar tonen niet aan dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas van u en uw partner M.(...) en dit op basis van onderstaande elementen:

1) U legde warrige en incoherente verklaringen over het aantal keer dat jullie elkaar ontmoetten voor jullie huwelijk. Hiernaar gevraagd, stelde u in eerste instantie dat het om één of twee ontmoetingen ging. Gevraagd om dit te concretiseren, stelde u dat uw verstand niet zo goed werkte en hield u vol dat u niet meer goed wist of jullie elkaar één of twee keer gezien hadden (NPO S.(...), p. 5). Toen u er vervolgens op gewezen werd dat het bevreemdend overkwam dat u zich wel nog kon herinneren wat jullie tijdens de eerste ontmoeting gegeten hadden, maar niet of er daarna nog een tweede ontmoeting was geweest, veranderde u plots uw verklaringen en stelde u dat jullie elkaar toch twee keer ontmoet hadden voor het huwelijk (NPO S.(...), p. 5). Echter kon u zich geen details van die tweede ontmoeting meer herinneren (NPO S.(...), p. 6). Dat u zich dergelijke cruciale gebeurtenis niet zou kunnen herinneren – u haalde immers zelf aan dat het op basis van deze ontmoetingen was dat u besliste om met M.(...) te trouwen – is bijzonder bevreemdend en haalt de geloofwaardigheid van uw stelling dat jullie een verboden relatie hadden ernstig onderuit. Dit geldt des te meer aangezien u volgens uw verklaringen strikt in het oog gehouden werd door uw broers en een excuus moest verzinnen telkens u M.(...) wilde ontmoeten (NPO, p. 8). Bovendien stroken uw verklaringen ook niet met M.(...)s verklaringen op dit punt – M.(...) was immers stellig over het feit dat er slechts één dergelijke ontmoeting plaatsvond in Karachi (NPO M.(...), p. 9).

2) Uw partner M.(...) legde tegenstrijdige verklaringen af over uw relatie. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ stelde) M.(...) immers dat uw familie u geen toestemming gaf voor jullie huwelijk omdat u reeds één keer eerder gehuwd was geweest. Uw eerste huwelijk was gebroken en uw familie wou u geen toestemming meer geven voor een tweede huwelijk (DVZ M.(...), Vragenlijst CGVS, d.d. 15 juni 2022, vraag 3.5). Noch M.(...), noch uzelf stelden tijdens jullie persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter dat u reeds eerder getrouwd zou geweest zijn. M.(...) stelde dat uw familie een huwelijk voor u gepland had maar dat u niet met die man wilde trouwen omdat u hem nooit had gezien en nooit tijd met hem had doorgebracht (NPO M.(...), p.10). Uzelf stelde louter dat u verloofd was met iemand anders (NPO S.(...), p. 3). Geconfronteerd met M.(...)s eerdere verklaringen bij de DVZ, stelde M.(...) in eerste instantie dat de tolk bij de DVZ een vergissing gemaakt had en hield hij vast aan zijn verklaring dat u niet wilde trouwen (NPO M.(...), p. 15). Deze uitleg komt echter bijzonder bevreemdend over, temeer daar de tolk bij de DVZ wanneer het over M.(...)s eigen situatie ging wel degelijk sprak over een verloving en niet over een gebroken huwelijk. Dat de tolk het verschil tussen beide termen niet zou kennen, is dan ook zeer onwaarschijnlijk. Hierop gewezen, veranderde M.(...) plots van mening en stelde M.(...) dat u al getrouwd was met uw echtgenoot maar nog niet met hem had geslapen (NPO M.(...), p. 15). M.(...)s steeds wisselende en onderling volstrekt tegenstrijdige verklaringen ondermijnen jullie geloofwaardigheid.

3) M.(...) en u legden bijzonder vage en incoherente verklaringen af over jullie eerste ontmoeting in Karachi. Ondanks het cruciale karakter van deze ontmoeting voor het verdere verloop van jullie relatie – het was immers de enige keer dat jullie elkaar in levenden lijve zagen voor jullie illegale liefdeshuwelijk en vlucht uit Pakistan – bleken jullie hier amper spontaan over te kunnen vertellen. M.(...) werd herhaaldelijk gevraagd om zoveel mogelijk informatie te geven over deze dag, maar verder dan dat jullie blij waren om elkaar te zien en door de straat liepen als normale mensen kwam M.(...) niet (NPO M.(...), p. 8 en p. 9). Wat hij vertelde

over die dag, was bovendien strijdig aan uw verklaringen. Zo stelde u dat jullie die dag samen biryani gingen eten in een restaurant, terwijl M.(...) dat zelf ontkende (NPO S.(...), p. 5 en NPO M.(...), p. 14). M.(...) hield vol dat jullie die dag enkel samen ijskroom aten en thee dronken, wat u dan weer ontkende (NPO M.(...), p. 8 en NPO S.(...), p. 12).

4) M.(...) sprak zichzelf tegen over de bedreigingen die jullie zouden hebben ontvangen. Zo stelde M.(...) bij zijn eerste gesprek bij de DVZ dat hij bedreigd werd door zijn eigen familie en uw familie en dat jullie het land verlaten hadden omdat ze ermee dreigden jullie te doden (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 21 september 2021, punt 37). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen stelde M.(...) dat noch zijn eigen oom noch uw voormalige verloofde hem ooit bedreigd had. Jullie hadden hen hier immers geen kans toe gegeven omdat jullie al weggelopen waren (NPO M.(...), p. 11). M.(...)s tegenwerping dat hij wel degelijk bedreigd werd voor jullie huwelijk maar niet erna, is in strijd met zijn eerdere verklaringen en volstaat niet om bovenstaande tegenstrijdigheid te vergoelijken.

5) M.(...) en u legden tegenstrijdige verklaringen af over de duur van jullie relatie. M.(...) zei dat jullie al twee tot twee en een half jaar met elkaar aan het chatten waren op Facebook toen jullie trouwden (NPO M.(...), p. 9). U zei dat het slechts één of anderhalf jaar duurde (NPO S.(...), p. 4). Uw tegenwerping dat uw verstand niet zo goed werkt, dat u medische problemen heeft na haar hartoperatie en dat u zelfs de naam van uw schoonbroer vergeten was, volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te verklaren (NPO S.(...), p. 11). Uit uw gehoorverslag blijkt immers allerm minst dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. U verklaarde bovendien zelf aan het begin van uw persoonlijk onderhoud dat uw medische problemen u niet verhinderden om op een normale manier verklaringen af te leggen (NPO S.(...), p. 3). Ook M.(...)s eigen uitleg dat hij eind 2016, toen jullie voor het eerst begonnen te chatten, nog niet gezegd had dat hij verliefd was op u en met u wilde trouwen, vormt geen afdoende verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid.

6) M.(...) en u bleken amper op de hoogte van elkaars problemen. Zo bleek M.(...) niet te weten hoede man heette aan wie uw familie u beloofd had (NPO M.(...), p. 10). Evenmin kon M.(...) zeggen hoe oud u was toen dat huwelijk werd vastgelegd of wat de reden was waarom uw familie wilde dat u met die man zou trouwen (NPO M.(...), p. 10). M.(...)s onwetendheid op dit punt is des te opvallend in het licht van de vaststelling dat hij, in tegenstelling tot uzelf, bij terugkeer naar Pakistan een vrees koestert ten aanzien van uw voormalige verloofde (NPO M.(...), p. 11 en NPO S.(...), p. 8). U van uw kant bleek niet te weten hoe het meisje heette aan wie M.(...)s familie hem beloofd had (NPO S.(...), p. 9). U kon over M.(...)s voormalige verloofde niets vertellen en wist zelfs niet of zij de dochter was van M.(...)s oom dan wel van M.(...)s tante (NPO S.(...), p. 9). Dit laatste is bijzonder opmerkelijk aangezien M.(...) bij terugkeer naar Pakistan net zijn oom vreest omdat hij niet met diens dochter getrouwd is. Bovendien haalde u toen u in juni 2022 bij de DVZ naar uw vrees gevraagd werd enkel de problemen met M.(...)s familie aan (DVZ S.(...), Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u M.(...)s familie vreest bij terugkeer maar niets kan vertellen over de concrete aanleiding van M.(...)s problemen, haalt de geloofwaardigheid van deze vrees totaal onderuit. Dit geldt des te meer daar u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat jullie toen jullie elkaar voor het eerst in levenden lijve ontmoetten praatten over de eerdere verlovings waaraan jullie wilden ontsnappen (NPO S.(...), p. 5). Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat M.(...) slechts één van uw zes zussen en slechts twee van uw drie broers bij naam kon noemen, ondanks het feit dat hij bij terugkeer naar Pakistan vreest door uw broers te zullen worden aangevallen (NPO M.(...), p. 16). Dat jullie in april 2019 samen vanuit Pakistan zouden gevlucht zijn omdat jullie beider families niet akkoord gingen met jullie huwelijk, maar in de vier daaropvolgende jaren amper informatie met elkaar zouden hebben uitgewisseld over jullie respectievelijke familieproblemen, is volstrekt ongeloofwaardig.

7) Jullie legden bijzonder vage en weinig concrete verklaringen af over jullie eigen respectievelijke verloofdes. Zo M.(...) zich niet herinneren hoe K.(...) eruit zag en kon M.(...) geen enkele anekdote opnoemen waaruit zou kunnen blijken dat hij haar niet leuk vond (NPO M.(...), p. 4 en p. 5). U bleek zich dan weer niet te kunnen herinneren in welk land uw voormalige verloofde woonde. Verder dan dat het ergens in het buitenland was, kwam u niet (NPO S.(...), p. 3).

8) De door M.(...) neergelegde documenten volstaan niet om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De kopies van zijn Pakistaanse identiteitskaart en die van zijn moeder zijn louter een aanwijzing van zijn identiteit. Het door hem neergelegde document van de jirgaleden is een handgeschreven document dat op verzoek van M.(...)s eigen moeder werd opgesteld en dus een sterk gesolliciteerd karakter kent. Hetzelfde geldt voor het door M.(...) neergelegde document van de Pakistaanse autoriteiten. Hoe dan ook gaat het louter om kopies. Dergelijke documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). Overigens is het ook veelzeggend dat jullie niet over een huwelijksakte blijken te beschikken die jullie huwelijk kan staven. Dat M.(...) geen tijd had om het huwelijk te laten registreren en het document dat jullie van de priester meekregen kwijtraakten in

Griekenland, komt weinig overtuigend over (NPO, p. 16). Dit geldt des te meer omdat M.(...) er ondanks het feit dat hij sinds zijn verzoek om internationale bescherming reeds twee jaar in België verblijft, niet in geslaagd bent om in de tussenliggende periode contact op te nemen met de priester om te vragen of hij nog een kopie heeft van dit document (NPO, p. 16). Nochtans woonde de priester in hetzelfde dorp als M.(...)s moeder en helpt M.(...)s moeder hem met het bekomen van de nodige documenten (NPO, p. 12).

9) De door u neergelegde documenten volstaan evenmin om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De kopies van de Pakistaanse identiteitskaart van uw moeder en van uw eigen geboorteakte zijn louter een aanwijzing van uw identiteit. Dat jullie dochter in België overleed bij de geboorte is uiterst betreurenswaardig maar voor deze beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat u in België een hartoperatie onderging.

Het geheel van de bovenstaande argumenten leidt tot de conclusie dat u niet als vluchteling erkend kan worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiietische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. In 2017 had de provincie een geschat inwonersaantal van bijna 48 miljoen inwoners, waarbij iets meer dan de helft woonachtig was in stedelijk gebied.

In Sindh is sinds 2014 een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de TTP, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat TTP en in mindere mate ISKP in de provincie Sindh. Er werd gerapporteerd over enkele 'sleeper cells' van TTP in de Karachi. Voorts blijkt dat verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. Gewapende groeperingen uit Balochistan konden zo hun operationeel gebied uitbreiden tot Karachi. Daarnaast vormden criminele activiteiten een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Volgens ACLED werden er in 2022 59 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode acht aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde 25 incidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. CRSS rapporteerde een daling van 50% van het geweld in de provincie Sindh in vergelijking met 2021. Het merendeel van de gewelddaden die plaatsvonden waren bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers geviséerd worden.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In het verzoek om internationale bescherming van uw partner M.(...) K.(...) (O.V. (...)) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Pakistaanse nationaliteit, bent u Pathaan van afkomst en bent u opgegroeid in Swat Utror (provincie Khyber-Pakhtunkwa, Pakistan). In 2004, u was toen zes of zeven jaar oud, kwam er in uw dorp een jirga (ouderlingenraad) samen waarin beslist werd dat u eenmaal u volwassen was diende te trouwen met K.(...), de dochter van uw maternale oom Z.(...) B.(...). U was hier echter niet mee akkoord en wilde zelf bepalen met wie u zou trouwen. Eind 2016 leerde u via Facebook uw huidige partner S.(...) K.(...) (O.V. (...)) kennen. Op 25 april 2019 beslisten jullie tegen de wil van uw familie in om te trouwen. Ook S.(...)'s familie was niet akkoord met dit huwelijk en dit omdat ze reeds getrouwd was met een andere man, ook al had ze die man nog nooit in het echt ontmoet. Na jullie huwelijk vluchtten jullie met behulp van een smokkelaar naar Iran, waarna jullie via verschillende landen op illegale wijze naar België reisden. Op 23 augustus 2021 vroegen jullie in België internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Pakistan vrezden u en S.(...) gedood te worden door uw oom Z.(...) B.(...). Daarnaast vreest u ook de voormalige echtgenoot van S.(...) S.(...) en de broers van S.(...).

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de Pakistaanse identiteitskaart van uw moeder, een kopie van uw eigen identiteitskaart; een kopie van een handgeschreven document waarin vier leden van de jirga uit 2004 bevestigen dat ze aanwezig waren toen K.(...) aan u beloofd werd; een kopie van een recent document waarin de Pakistaanse autoriteiten bevestigen dat u het besluit van de jirga genegeerd hebt.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. U verklaarde weliswaar op het einde van het onderhoud dat u stress en haaruitval heeft en dat u soms thuis denkt aan dingen die u tijdens het persoonlijk onderhoud zal vertellen, maar die u dan op het moment zelf vergeet (Notities Persoonlijk Onderhoud M.(...), hierna NPO M.(...), p. 16). U staft deze geheugenproblemen echter op geen enkele wijze. U verklaarde bovendien bij aanvang van het onderhoud dat er geen medische zaken zijn die het gesprek zouden kunnen beïnvloeden (NPO, p. 3). Bovendien bleek uit het verloop van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was om op een coherente manier te antwoorden op de vragen. Uit niets blijkt dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas van u en uw partner S.(...) K.(...) en dit op basis van onderstaande elementen:

1) Uw verklaringen over de eerdere relatie van S.(...) waren strijdig met wat u hierover verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij de DVZ stelde u immers dat de familie van S.(...) geen toestemming gaf voor jullie huwelijk omdat zij reeds één keer eerder gehuwd was geweest. Haar eerste huwelijk was gebroken en haar familie wou haar geen toestemming meer geven voor een tweede huwelijk (DVZ M.(...), Vragenlijst CGVS, d.d. 15 juni 2022, vraag 3.5). Noch S.(...), noch uzelf stelden tijdens jullie persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter dat S.(...) reeds eerder getrouwd zou geweest zijn. Uzelf stelde dat S.(...)'s familie een huwelijk voor haar gepland had maar dat ze niet met die man wilde trouwen omdat ze hem nooit had gezien en nooit tijd met hem had doorgebracht (NPO M.(...), p.10). Ook S.(...) stelde louter dat zij verloofd was met iemand anders (NPO S.(...), p. 3). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij de DVZ, stelde u in eerste instantie dat de tolk bij de DVZ een vergissing gemaakt had en hield u vast aan uw verklaring dat S.(...) niet wilde trouwen (NPO M.(...), p. 15). Deze uitleg komt echter bijzonder bevreemdend over, temeer daar de tolk bij de DVZ wanneer het over uw eigen situatie ging wel degelijk sprak over een verloving en niet over een gebroken huwelijk. Dat de tolk het verschil tussen beide termen niet zou kennen, is dan ook zeer onwaarschijnlijk. Hierop gewezen, veranderde u plots van mening en stelde u dat S.(...) al getrouwd was met haar man maar nog niet met hem had geslapen (NPO M.(...), p. 15). Uw steeds wisselende en onderling volstrekt tegenstrijdige verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid.

2) S.(...) legde warrige en incoherente verklaringen over het aantal keer dat jullie elkaar ontmoetten voor julliehuwelijk. Hiernaar gevraagd, stelde ze in eerste instantie dat het om één of twee ontmoetingen ging. Gevraagd om dit te concretiseren, stelde ze dat haar verstand niet zo goed werkte en hield ze vol dat ze niet meer goed wist of jullie elkaar één of twee keer gezien hadden (NPO S.(...), p. 5). Toen zij er vervolgens op gewezen werd dat het bevreemdend overkwam dat zij zich wel nog kon herinneren wat jullie tijdens de eerste ontmoeting gegeten hadden, maar niet of er daarna nog een tweede ontmoeting was geweest, veranderde ze plots haar verklaringen en stelde ze dat jullie elkaar toch twee keer ontmoet hadden voor het huwelijk (NPO S.(...), p. 5). Echter kon S.(...) zich geen details van die tweede ontmoeting meer herinneren (NPO S.(...), p. 6). Dat S.(...) zich dergelijke cruciale gebeurtenis niet zou kunnen herinneren – zij haalde immers zelf aan dat het op basis van deze ontmoetingen was dat ze besliste om met u te trouwen – is bijzonder bevreemdend en haalt de geloofwaardigheid van uw stelling dat jullie een verboden relatie hadden ernstig onderuit. Dit geldt des te meer aangezien S.(...) volgens haar verklaringen strikt in het oog gehouden werd door haar broers en een excuus moest verzinnen telkens ze u wilde ontmoeten (NPO, p. 8). Bovendien stroken de verklaringen van S.(...) ook niet met uw eigen verklaringen op dit punt – u was immers stellig over het feit dat er slechts één dergelijke ontmoeting plaatsvond in Karachi (NPO M.(...), p. 9).

3) U en S.(...) legden bijzonder vage en incoherente verklaringen af over jullie eerste ontmoeting in Karachi. Ondanks het cruciale karakter van deze ontmoeting voor het verdere verloop van jullie relatie – het was immers de enige keer dat jullie elkaar in levenden lijve zagen voor jullie illegale liefdeshuwelijk en vlucht uit Pakistan – bleek u hier amper spontaan over te kunnen vertellen. U werd herhaaldelijk gevraagd om zoveel mogelijk informatie te geven over deze dag, maar verder dan dat jullie blij waren om elkaar te zien en door de straat liepen als normale mensen kwam u niet (NPO M.(...), p. 8 en p. 9). Wat u vertelde over die dag, was bovendien strijdig aan de verklaringen van S.(...). Zo stelde S.(...) dat jullie die dag samen biryani gingen eten in een restaurant, terwijl u dat zelf ontkende (NPO S.(...), p. 5 en NPO M.(...), p. 14). U hield vol dat jullie die dag enkel samen ijskreeem aten en thee dronken, wat S.(...) dan weer ontkende (NPO M.(...), p. 8 en NPO S.(...), p. 12).

4) U sprak zichzelf tegen over de bedreigingen die jullie zouden hebben ontvangen. Zo stelde u bij uw eerste gesprek bij de DVZ dat u bedreigd werd door uw eigen familie en de familie van S.(...) en dat jullie het land verlaten hadden omdat ze ermee dreigden jullie te doden (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 21 september 2021, punt 37). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen stelde u dat noch uw eigen oom noch de voormalige verloofde van S.(...) u ooit bedreigd had. U had hen hier immers geen kans toe gegeven omdat u al weggelopen was (NPO M.(...), p. 11). Uw tegenwerping dat u wel degelijk bedreigd werd voor uw huwelijk maar niet erna, is in strijd met uw eerdere verklaringen en volstaat niet om bovenstaande tegenstrijdigheid te vergoelijken.

5) U en S.(...) legden tegenstrijdige verklaringen af over de duur van jullie relatie. Uzelf zei dat jullie al twee tot twee en een half jaar met elkaar aan het chatten waren op Facebook toen jullie trouwden (NPO M.(...), p. 9). S.(...) zei dat het slechts één of anderhalf jaar duurde (NPO S.(...), p. 4). De tegenwerping van S.(...) dat haar verstand niet zo goed werkt, dat ze medische problemen heeft na haar hartoperatie en dat ze zelfs de naam van haar schoonbroer vergeten was, volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te verklaren (NPO S.(...), p. 11). Uit het gehoorverslag van S.(...) blijkt immers allerm minst dat zij niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. Zij verklaarde bovendien zelf aan het begin van haar persoonlijk onderhoud dat haar medische problemen haar niet verhinderden om op een normale manier verklaringen af te leggen (NPO S.(...), p. 3). Ook uw eigen uitleg dat u eind 2016, toen jullie voor het eerst begonnen te chatten, nog niet gezegd had dat u verliefd was op haar en met haar wilde trouwen, vormt geen afdoende verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid.

6) U en S.(...) bleken amper op de hoogte van elkaars problemen. Zo bleek u niet te weten hoe de man heette aan wie haar familie haar beloofd had (NPO M.(...), p. 10). Evenmin kon u zeggen hoe oud S.(...) was toen dat huwelijk werd vastgelegd of wat de reden was waarom haar familie wilde dat zij met die man zou trouwen (NPO M.(...), p. 10). Uw onwetendheid op dit punt is des te opvallend in het licht van de vaststelling dat u, in tegenstelling tot S.(...) zelf, bij terugkeer naar Pakistan een vrees koestert ten aanzien van haar voormalige verloofde (NPO M.(...), p. 11 en NPO S.(...), p. 8). S.(...) van haar kant bleek niet te weten hoe het meisje heette aan wie uw familie u beloofd had (NPO S.(...), p. 9). Ze kon over uw voormalige verloofde niets vertellen en wist zelfs niet of uw voormalige verloofde de dochter was van uw oom dan wel uw tante (NPO S.(...), p. 9). Dit laatste is bijzonder opmerkelijk aangezien u bij terugkeer naar Pakistan uw oom vreest omdat u niet met zijn dochter getrouwd bent. Bovendien haalde S.(...) toen zij in juni 2022 bij de DVZ naar haar vrees gevraagd werd enkel de problemen met uw familie aan (DVZ S.(...), Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat S.(...) uw familie vreest bij terugkeer maar niets kan vertellen over de concrete aanleiding van uw problemen, haalt de geloofwaardigheid van deze vrees totaal onderuit. Dit geldt des te meer daar S.(...) eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat jullie toen jullie elkaar voor het eerst in levenden lijve ontmoetten praatten over de eerdere verlovings waaraan jullie wilden ontsnappen (NPO S.(...), p. 5). Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat u slechts één van de zes zussen van S.(...) en slechts twee van haar drie broers bij naam kon noemen, ondanks het feit dat zij bij terugkeer naar Pakistan vreest door haar broers te zullen worden aangevallen (NPO M.(...), p. 16). Dat jullie in april 2019 samen vanuit Pakistan zouden gevlucht zijn omdat jullie beider families niet akkoord gingen met jullie huwelijk, maar in de vier daaropvolgende jaren amper informatie met elkaar zouden hebben uitgewisseld over jullie respectievelijke familieproblemen, is volstrekt ongeloofwaardig.

7) Jullie legden bijzonder vage en weinig concrete verklaringen af over jullie eigen respectievelijke verloofdes. Zo kon u zich niet herinneren hoe K.(...) eruit zag en kon u geen enkele anekdote opnoemen waaruit zou kunnen blijken dat u haar niet leuk vond (NPO M.(...), p. 4 en p. 5). S.(...) bleek zich dan weer niet te kunnen herinneren in welk land haar voormalige verloofde woonde. Verder dan dat het ergens in het buitenland was, kwam ze niet (NPO S.(...), p. 3).

8) Dat uw broers de familiegrond buiten uw wil om verkocht hebben en samen een huis kochten zonder u daarbij te betrekken, is betreurenswaardig maar op zich geen grond voor internationale bescherming. Het is in dit verband overigens veelzeggend dat u uw broers niet aanhaalde toen u gevraagd werd wie u vreesde bij terugkeer naar Pakistan. Dat u bij terugkeer wilt proberen om uw deel van de gronden terug te eisen (NPO, p. 18), is uw goed recht maar impliceert niet dat u daardoor ook in problemen zal komen met uw broers.

9) De door u neergelegde documenten volstaan niet om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De door u neergelegde kopies van uw Pakistaanse identiteitskaart en die van uw moeder zijn louter een aanwijzing van uw identiteit. Het door u neergelegde document van de jirgaleden is een handgeschreven document dat op verzoek van uw eigen moeder werd opgesteld en dus een sterk gesolliciteerd karakter kent. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde document van de Pakistaanse autoriteiten. Hoe dan ook gaat het louter om kopies. Dergelijke documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend

indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). Overigens is het ook veelzeggend dat jullie niet over een huwelijksakte blijken te beschikken die jullie huwelijk kan staven. Dat u geen tijd had om het huwelijk te laten registreren en het document dat jullie van de priester meekregen kwijtraakten in Griekenland, komt weinig overtuigend over (NPO, p. 16). Dit geldt des te meer omdat u er ondanks het feit dat u sinds uw verzoek om internationale bescherming reeds twee jaar in België verblijft, niet in geslaagd bent om in de tussenliggende periode contact op te nemen met de priester om te vragen of hij nog een kopie heeft van dit document (NPO, p. 16). Nochtans woonde de priester in hetzelfde dorp als uw moeder en helpt uw moeder u met het bekomen van de nodige documenten (NPO, p. 12).

10) De door S.(...) neergelegde documenten volstaan evenmin om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Dat jullie dochter in België overleed bij de geboorte is uiterst betreurenswaardig maar voor deze beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat S.(...) in België een hartoperatie onderging.

Het geheel van de bovenstaande argumenten leidt tot de conclusie dat aan u en S.(...) niet als vluchteling erkend kunnen worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gehergroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2022, 423 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan meer dan de helft werden geregistreerd als 'battles', en ongeveer een vijfde geweld tegen burgers betrof. PIPS registreerde in dezelfde periode 258 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 128 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat hoewel het aantal geweldsincidenten gestegen is in 2022, een daling zich aftekende van het aantal incidenten gericht tegen burgers. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie bijgevolg beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en Bajaur. Daarnaast werd ook het district Peshawar getroffen door het geweld. Wat betreft het geweld in de voormalige FATA-districten In Bajaur nam het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2022 toe. Naast TTP is ook ISKP actief in dit district. Het geweld in Bajaur is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Hoewel er in 2022 minder incidenten plaatsvonden in Noord-Waziristan, nam het aantal slachtoffers toe. In Zuid-Waziristan tekende zich een lichte afname van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers af. TTP is de voornaamste actor in deze twee tribale districten. Er is sprake van enerzijds doelgerichte moorden, die vooral op stamoudsten werden gepleegd, en anderzijds was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. In de overige tribale districten werden er in 2022 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, geviséerd worden.

In het district Peshawar was er in 2022 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In het verzoek om internationale bescherming van uw partner S.(...) K.(...)(O.V. (...)) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 314 875 is de partner van verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 314 877. Verzoekers beroepen zich op gelijkaardige asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen zijn genomen, zijn gebaseerd op gelijkaardige motieven. In het verzoekschrift van verzoekers worden identieke schendingen aangevoerd in een onderscheiden enig middel en verzoekster herneemt in haar verzoekschrift integraal de grieven zoals ontwikkeld in het verzoekschrift van verzoeker. Gelet op het voorgaande worden de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers beroepen zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchtelingen erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoekster:

“Er kan geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas van u en uw partner M.(...) en dit op basis van onderstaande elementen:

10) U legde warrige en incoherente verklaringen over het aantal keer dat jullie elkaar ontmoetten voor jullie huwelijk. Hiernaar gevraagd, stelde u in eerste instantie dat het om één of twee ontmoetingen ging. Gevraagd om dit te concretiseren, stelde u dat uw verstand niet zo goed werkte en hield u vol dat u niet meer goed wist of jullie elkaar één of twee keer gezien hadden (NPO S.(...), p. 5). Toen u er vervolgens op gewezen werd dat het bevreemdend overkwam dat u zich wel nog kon herinneren wat jullie tijdens de eerste ontmoeting gegeten hadden, maar niet of er daarna nog een tweede ontmoeting was geweest, veranderde u plots uw verklaringen en stelde u dat jullie elkaar toch twee keer ontmoet hadden voor het huwelijk (NPO S.(...), p. 5). Echter kon u zich geen details van die tweede ontmoeting meer herinneren (NPO S.(...), p. 6). Dat u zich dergelijke cruciale gebeurtenis niet zou kunnen herinneren – u haalde immers zelf aan dat het op basis van deze ontmoetingen was dat u besliste om met M.(...) te trouwen – is bijzonder bevreemdend en haalt de geloofwaardigheid van uw stelling dat jullie een verboden relatie hadden ernstig onderuit. Dit geldt des te meer aangezien u volgens uw verklaringen strikt in het oog gehouden werd door uw broers en een excuus moest verzinnen telkens u M.(...) wilde ontmoeten (NPO, p. 8). Bovendien stroken uw verklaringen ook niet met M.(...)s verklaringen op dit punt – M.(...) was immers stellig over het feit dat er slechts één dergelijke ontmoeting plaatsvond in Karachi (NPO M.(...), p. 9).

11) Uw partner M.(...) legde tegenstrijdige verklaringen af over uw relatie. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ stelde) M.(...) immers dat uw familie u geen toestemming gaf voor jullie huwelijk omdat u reeds één keer eerder gehuwd was geweest. Uw eerste huwelijk was gebroken en uw familie wou u geen toestemming meer geven voor een tweede huwelijk (DVZ M.(...), Vragenlijst CGVS, d.d. 15 juni 2022, vraag 3.5). Noch M.(...), noch uzelf stelden tijdens jullie persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter dat u reeds eerder getrouwd zou geweest zijn. M.(...) stelde dat uw familie een huwelijk voor u gepland had maar dat u niet met die man wilde trouwen omdat u hem nooit had gezien en nooit tijd met hem had doorgebracht (NPO M.(...), p.10). Uzelf stelde louter dat u verloofd was met iemand anders (NPO S.(...), p. 3). Geconfronteerd met M.(...)s eerdere verklaringen bij de DVZ, stelde M.(...) in eerste instantie dat de tolk bij de DVZ een vergissing gemaakt had en hield hij vast aan zijn verklaring dat u niet wilde trouwen (NPO M.(...), p. 15). Deze uitleg komt echter bijzonder bevreemdend over, temeer daar de tolk bij de DVZ wanneer het over M.(...)s eigen situatie ging wel degelijk sprak over een verloving en niet over een gebroken huwelijk. Dat de tolk het verschil tussen beide termen niet zou kennen, is dan ook zeer onwaarschijnlijk. Hierop gewezen, veranderde M.(...) plots van mening en stelde M.(...) dat u al getrouwd was met uw echtgenoot maar nog niet met hem had geslapen (NPO M.(...), p. 15). M.(...)s steeds wisselende en onderling volstrekt tegenstrijdige verklaringen ondermijnen jullie geloofwaardigheid.

12) M.(...) en u legden bijzonder vage en incoherente verklaringen af over jullie eerste ontmoeting in Karachi. Ondanks het cruciale karakter van deze ontmoeting voor het verdere verloop van jullie relatie – het was immers de enige keer dat jullie elkaar in levenden lijve zagen voor jullie illegale liefdeshuwelijk en vlucht uit Pakistan – bleken jullie hier amper spontaan over te kunnen vertellen. M.(...) werd herhaaldelijk gevraagd om zoveel mogelijk informatie te geven over deze dag, maar verder dan dat jullie blij waren om elkaar te zien en door de straat liepen als normale mensen kwam M.(...) niet (NPO M.(...), p. 8 en p. 9). Wat hij vertelde over die dag, was bovendien strijdig aan uw verklaringen. Zo stelde u dat jullie die dag samen biryani gingen eten in een restaurant, terwijl M.(...) dat zelf ontkende (NPO S.(...), p. 5 en NPO M.(...), p. 14). M.(...) hield vol

dat jullie die dag enkel samen ijskreef aten en thee dronken, wat u dan weer ontkende (NPO M.(...), p. 8 en NPO S.(...), p. 12).

13) M.(...) sprak zichzelf tegen over de bedreigingen die jullie zouden hebben ontvangen. Zo stelde M.(...) bij zijn eerste gesprek bij de DVZ dat hij bedreigd werd door zijn eigen familie en uw familie en dat jullie het land verlaten hadden omdat ze ermee dreigden jullie te doden (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 21 september 2021, punt 37). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen stelde M.(...) dat noch zijn eigen oom noch uw voormalige verloofde hem ooit bedreigd had. Jullie hadden hen hier immers geen kans toe gegeven omdat jullie al weggelopen waren (NPO M.(...), p. 11). M.(...)s tegenwerping dat hij wel degelijk bedreigd werd voor jullie huwelijk maar niet erna, is in strijd met zijn eerdere verklaringen en volstaat niet om bovenstaande tegenstrijdigheid te vergoelijken.

14) M.(...) en u legden tegenstrijdige verklaringen af over de duur van jullie relatie. M.(...) zei dat jullie al twee tot twee en een half jaar met elkaar aan het chatten waren op Facebook toen jullie trouwden (NPO M.(...), p. 9). U zei dat het slechts één of anderhalf jaar duurde (NPO S.(...), p. 4). Uw tegenwerping dat uw verstand niet zo goed werkt, dat u medische problemen heeft na haar hartoperatie en dat u zelfs de naam van uw schoonbroer vergeten was, volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te verklaren (NPO S.(...), p. 11). Uit uw gehoorverslag blijkt immers allerminst dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. U verklaarde bovendien zelf aan het begin van uw persoonlijk onderhoud dat uw medische problemen u niet verhinderden om op een normale manier verklaringen af te leggen (NPO S.(...), p. 3). Ook M.(...)s eigen uitleg dat hij eind 2016, toen jullie voor het eerst begonnen te chatten, nog niet gezegd had dat hij verliefd was op u en met u wilde trouwen, vormt geen afdoende verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid.

15) M.(...) en u bleken amper op de hoogte van elkaars problemen. Zo bleek M.(...) niet te weten hoede man heette aan wie uw familie u beloofd had (NPO M.(...), p. 10). Evenmin kon M.(...) zeggen hoe oud u was toen dat huwelijk werd vastgelegd of wat de reden was waarom uw familie wilde dat u met die man zou trouwen (NPO M.(...), p. 10). M.(...)s onwetendheid op dit punt is des te opvallend in het licht van de vaststelling dat hij, in tegenstelling tot uzelf, bij terugkeer naar Pakistan een vrees koestert ten aanzien van uw voormalige verloofde (NPO M.(...), p. 11 en NPO S.(...), p. 8). U van uw kant bleek niet te weten hoe het meisje heette aan wie M.(...)s familie hem beloofd had (NPO S.(...), p. 9). U kon over M.(...)s voormalige verloofde niets vertellen en wist zelfs niet of zij de dochter was van M.(...)s oom dan wel van M.(...)s tante (NPO S.(...), p. 9). Dit laatste is bijzonder opmerkelijk aangezien M.(...) bij terugkeer naar Pakistan net zijn oom vreest omdat hij niet met diens dochter getrouwd is. Bovendien haalde u toen u in juni 2022 bij de DVZ naar uw vrees gevraagd werd enkel de problemen met M.(...)s familie aan (DVZ S.(...), Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u M.(...)s familie vreest bij terugkeer maar niets kan vertellen over de concrete aanleiding van M.(...)s problemen, haalt de geloofwaardigheid van deze vrees totaal onderuit. Dit geldt des te meer daar u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat jullie toen jullie elkaar voor het eerst in levenden lijve ontmoetten praatten over de eerdere verlovings waaraan jullie wilden ontsnappen (NPO S.(...), p. 5). Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat M.(...) slechts één van uw zes zussen en slechts twee van uw drie broers bij naam kon noemen, ondanks het feit dat hij bij terugkeer naar Pakistan vreest door uw broers te zullen worden aangevallen (NPO M.(...), p. 16). Dat jullie in april 2019 samen vanuit Pakistan zouden gevlucht zijn omdat jullie beider families niet akkoord gingen met jullie huwelijk, maar in de vier daaropvolgende jaren amper informatie met elkaar zouden hebben uitgewisseld over jullie respectievelijke familieproblemen, is volstrekt ongeloofwaardig.

16) Jullie legden bijzonder vage en weinig concrete verklaringen af over jullie eigen respectievelijke verloofdes. Zo M.(...) zich niet herinneren hoe K.(...) eruit zag en kon M.(...) geen enkele anekdote opnoemen waaruit zou kunnen blijken dat hij haar niet leuk vond (NPO M.(...), p. 4 en p. 5). U bleek zich dan weer niet te kunnen herinneren in welk land uw voormalige verloofde woonde. Verder dan dat het ergens in het buitenland was, kwam u niet (NPO S.(...), p. 3).

17) De door M.(...) neergelegde documenten volstaan niet om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De kopies van zijn Pakistaanse identiteitskaart en die van zijn moeder zijn louter een aanwijzing van zijn identiteit. Het door hem neergelegde document van de jirgaleden is een handgeschreven document dat op verzoek van M.(...)s eigen moeder werd opgesteld en dus een sterk gesolliciteerd karakter kent. Hetzelfde geldt voor het door M.(...) neergelegde document van de Pakistaanse autoriteiten. Hoe dan ook gaat het louter om kopies. Dergelijke documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). Overigens is het ook veelzeggend dat jullie niet over een huwelijksakte blijken te beschikken die jullie huwelijk kan staven. Dat M.(...) geen tijd had om het huwelijk te laten registreren en het document dat jullie van de priester meekregen kwijtraakten in Griekenland, komt weinig overtuigend over (NPO, p. 16). Dit geldt des te meer omdat M.(...) er ondanks het feit dat hij sinds zijn verzoek om internationale bescherming reeds twee jaar in België verblijft, niet in

geslaagd bent om in de tussenliggende periode contact op te nemen met de priester om te vragen of hij nog een kopie heeft van dit document (NPO, p. 16). Nochtans woonde de priester in hetzelfde dorp als M.(...)s moeder en helpt M.(...)s moeder hem met het bekomen van de nodige documenten (NPO, p. 12).

18) De door u neergelegde documenten volstaan evenmin om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De kopies van de Pakistaanse identiteitskaart van uw moeder en van uw eigen geboortakte zijn louter een aanwijzing van uw identiteit. Dat jullie dochter in België overleed bij de geboorte is uiterst betreurenswaardig maar voor deze beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat u in België een hartoperatie onderging.

Het geheel van de bovenstaande argumenten leidt tot de conclusie dat u niet als vluchteling erkend kan worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. In 2017 had de provincie een geschat inwonersaantal van bijna 48 miljoen inwoners, waarbij iets meer dan de helft woonachtig was in stedelijk gebied.

In Sindh is sinds 2014 een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de TTP, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat TTP en in mindere mate ISKP in de provincie Sindh. Er werd gerapporteerd over enkele 'sleeper cells' van TTP in de Karachi. Voorts blijkt dat verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. Gewapende groeperingen

uit Balochistan konden zo hun operationeel gebied uitbreiden tot Karachi. Daarnaast vormden criminele activiteiten een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Volgens ACLED werden er in 2022 59 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode acht aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde 25 incidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. CRSS rapporteerde een daling van 50% van het geweld in de provincie Sindh in vergelijking met 2021. Het merendeel van de gewelddaden die plaatsvonden waren bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In het verzoek om internationale bescherming van uw partner M.(...) K.(...) (O.V. (...)) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen."

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker:

"Er kan geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas van u en uw partner S.(...) K.(...) en dit op basis van onderstaande elementen:

1.) Uw verklaringen over de eerdere relatie van S.(...) waren strijdig met wat u hierover verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij de DVZ stelde u immers dat de familie van S.(...) geen toestemming gaf voor jullie huwelijk omdat zij reeds één keer eerder gehuwd was geweest. Haar eerste huwelijk was gebroken en haar familie wou haar geen toestemming meer geven voor een tweede huwelijk (DVZ M.(...), Vragenlijst CGVS, d.d. 15 juni 2022, vraag 3.5). Noch S.(...), noch uzelf stelden tijdens jullie persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter dat S.(...) reeds eerder getrouwd zou geweest zijn. Uzelf stelde dat S.(...)'s familie een huwelijk voor haar gepland had maar dat ze niet met die man wilde trouwen omdat ze hem nooit had gezien en nooit tijd met hem had doorgebracht (NPO M.(...), p.10). Ook S.(...) stelde louter dat zij verloofd was met iemand anders (NPO S.(...), p. 3). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij de DVZ, stelde u in eerste instantie dat de tolk bij de DVZ een vergissing gemaakt had en hield u vast aan uw verklaring dat S.(...) niet wilde trouwen (NPO M.(...), p. 15). Deze uitleg komt echter bijzonder bevreemdend over, temeer daar de tolk bij de DVZ wanneer het over uw eigen situatie ging wel degelijk sprak over een verlovings en niet over een gebroken huwelijk. Dat de tolk het verschil tussen beide termen niet zou kennen, is dan ook zeer onwaarschijnlijk. Hierop gewezen, veranderde u plots van mening en stelde u dat S.(...) al getrouwd was met haar man maar nog niet met hem had geslapen (NPO M.(...), p. 15). Uw steeds wisselende en onderling volstrekt tegenstrijdige verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid.

2.) S.(...) legde warrige en incoherente verklaringen over het aantal keer dat jullie elkaar ontmoetten voor jullie huwelijk. Hiernaar gevraagd, stelde ze in eerste instantie dat het om één of twee ontmoetingen ging. Gevraagd om dit te concretiseren, stelde ze dat haar verstand niet zo goed werkte en hield ze vol dat ze niet meer goed wist of jullie elkaar één of twee keer gezien hadden (NPO S.(...), p. 5). Toen zij er vervolgens op gewezen werd dat het bevreemdend overkwam dat zij zich wel nog kon herinneren wat jullie tijdens de eerste ontmoeting gegeten hadden, maar niet of er daarna nog een tweede ontmoeting was geweest, veranderde ze

plots haar verklaringen en stelde ze dat jullie elkaar toch twee keer ontmoet hadden voor het huwelijk (NPO S.(...), p. 5). Echter kon S.(...) zich geen details van die tweede ontmoeting meer herinneren (NPO S.(...), p. 6). Dat S.(...) zich dergelijke cruciale gebeurtenis niet zou kunnen herinneren – zij haalde immers zelf aan dat het op basis van deze ontmoetingen was dat ze besliste om met u te trouwen – is bijzonder bevreemdend en haalt de geloofwaardigheid van uw stelling dat jullie een verboden relatie hadden ernstig onderuit. Dit geldt des te meer aangezien S.(...) volgens haar verklaringen strikt in het oog gehouden werd door haar broers en een excuus moest verzinnen telkens ze u wilde ontmoeten (NPO, p. 8). Bovendien stroken de verklaringen van S.(...) ook niet met uw eigen verklaringen op dit punt – u was immers stellig over het feit dat er slechts één dergelijke ontmoeting plaatsvond in Karachi (NPO M.(...), p. 9).

3.) U en S.(...) legden bijzonder vage en incoherente verklaringen af over jullie eerste ontmoeting in Karachi. Ondanks het cruciale karakter van deze ontmoeting voor het verdere verloop van jullie relatie – het was immers de enige keer dat jullie elkaar in levenden lijve zagen voor jullie illegale liefdeshuwelijk en vlucht uit Pakistan – bleek u hier amper spontaan over te kunnen vertellen. U werd herhaaldelijk gevraagd om zoveel mogelijk informatie te geven over deze dag, maar verder dan dat jullie blij waren om elkaar te zien en door de straat liepen als normale mensen kwam u niet (NPO M.(...), p. 8 en p. 9). Wat u vertelde over die dag, was bovendien strijdig aan de verklaringen van S.(...). Zo stelde S.(...) dat jullie die dag samen biryani gingen eten in een restaurant, terwijl u dat zelf ontkende (NPO S.(...), p. 5 en NPO M.(...), p. 14). U hield vol dat jullie die dag enkel samen ijskreeam aten en thee dronken, wat S.(...) dan weer ontkende (NPO M.(...), p. 8 en NPO S.(...), p. 12).

4.) U sprak zichzelf tegen over de bedreigingen die jullie zouden hebben ontvangen. Zo stelde u bij uw eerste gesprek bij de DVZ dat u bedreigd werd door uw eigen familie en de familie van S.(...) en dat jullie het land verlaten hadden omdat ze ermee dreigden jullie te doden (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 21 september 2021, punt 37). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen stelde u dat noch uw eigen oom noch de voormalige verloofde van S.(...) u ooit bedreigd had. U had hen hier immers geen kans toe gegeven omdat u al weggelopen was (NPO M.(...), p. 11). Uw tegenwerping dat u wel degelijk bedreigd werd voor uw huwelijk maar niet erna, is in strijd met uw eerdere verklaringen en volstaat niet om bovenstaande tegenstrijdigheid te vergoelijken.

5.) U en S.(...) legden tegenstrijdige verklaringen af over de duur van jullie relatie. Uzelf zei dat jullie al twee tot twee en een half jaar met elkaar aan het chatten waren op Facebook toen jullie trouwden (NPO M.(...), p. 9). S.(...) zei dat het slechts één of anderhalf jaar duurde (NPO S.(...), p. 4). De tegenwerping van S.(...) dat haar verstand niet zo goed werkt, dat ze medische problemen heeft na haar hartoperatie en dat ze zelfs de naam van haar schoonbroer vergeten was, volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te verklaren (NPO S.(...), p. 11). Uit het gehoorverslag van S.(...) blijkt immers allerm minst dat zij niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. Zij verklaarde bovendien zelf aan het begin van haar persoonlijk onderhoud dat haar medische problemen haar niet verhinderden om op een normale manier verklaringen af te leggen (NPO S.(...), p. 3). Ook uw eigen uitleg dat u eind 2016, toen jullie voor het eerst begonnen te chatten, nog niet gezegd had dat u verliefd was op haar en met haar wilde trouwen, vormt geen afdoende verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid.

6.) U en S.(...) bleken amper op de hoogte van elkaars problemen. Zo bleek u niet te weten hoe de man heette aan wie haar familie haar beloofd had (NPO M.(...), p. 10). Evenmin kon u zeggen hoe oud S.(...) was toen dat huwelijk werd vastgelegd of wat de reden was waarom haar familie wilde dat zij met die man zou trouwen (NPO M.(...), p. 10). Uw onwetendheid op dit punt is des te opvallend in het licht van de vaststelling dat u, in tegenstelling tot S.(...) zelf, bij terugkeer naar Pakistan een vrees koestert ten aanzien van haar voormalige verloofde (NPO M.(...), p. 11 en NPO S.(...), p. 8). S.(...) van haar kant bleek niet te weten hoe het meisje heette aan wie uw familie u beloofd had (NPO S.(...), p. 9). Ze kon over uw voormalige verloofde niets vertellen en wist zelfs niet of uw voormalige verloofde de dochter was van uw oom dan wel uw tante (NPO S.(...), p. 9). Dit laatste is bijzonder opmerkelijk aangezien u bij terugkeer naar Pakistan uw oom vreest omdat u niet met zijn dochter getrouwd bent. Bovendien haalde S.(...) toen zij in juni 2022 bij de DVZ naar haar vrees gevraagd werd enkel de problemen met uw familie aan (DVZ S.(...), Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat S.(...) uw familie vreest bij terugkeer maar niets kan vertellen over de concrete aanleiding van uw problemen, haalt de geloofwaardigheid van deze vrees totaal onderuit. Dit geldt des te meer daar S.(...) eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat jullie toen jullie elkaar voor het eerst in levenden lijve ontmoetten praatten over de eerdere verlovings waaraan jullie wilden ontsnappen (NPO S.(...), p. 5). Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat u slechts één van de zes zussen van S.(...) en slechts twee van haar drie broers bij naam kon noemen, ondanks het feit dat zij bij terugkeer naar Pakistan vreest door haar broers te zullen worden aangevallen (NPO M.(...), p. 16). Dat jullie in april 2019 samen vanuit Pakistan zouden gevlucht zijn omdat jullie beider families niet akkoord gingen met jullie huwelijk, maar in de vier daaropvolgende jaren amper informatie met elkaar zouden hebben uitgewisseld over jullie respectievelijke familieproblemen, is volstrekt ongeloofwaardig.

7.) Jullie legden bijzonder vage en weinig concrete verklaringen af over jullie eigen respectievelijke verloofdes. Zo kon u zich niet herinneren hoe K.(...) eruit zag en kon u geen enkele anekdote opnoemen waaruit zou kunnen blijken dat u haar niet leuk vond (NPO M.(...), p. 4 en p. 5). S.(...) bleek zich dan weer niet te kunnen herinneren in welk land haar voormalige verloofde woonde. Verder dan dat het ergens in het buitenland was, kwam ze niet (NPO S.(...), p. 3).

8.) Dat uw broers de familiegrond buiten uw wil om verkocht hebben en samen een huis kochten zonder u daarbij te betrekken, is betreuenswaardig maar op zich geen grond voor internationale bescherming. Het is in dit verband overigens veelzeggend dat u uw broers niet aanhaalde toen u gevraagd werd wie u vreesde bij terugkeer naar Pakistan. Dat u bij terugkeer wilt proberen om uw deel van de gronden terug te eisen (NPO, p. 18), is uw goed recht maar impliceert niet dat u daardoor ook in problemen zal komen met uw broers.

9.) De door u neergelegde documenten volstaan niet om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De door u neergelegde kopies van uw Pakistaanse identiteitskaart en die van uw moeder zijn louter een aanwijzing van uw identiteit. Het door u neergelegde document van de jirgaleden is een handgeschreven document dat op verzoek van uw eigen moeder werd opgesteld en dus een sterk gesolliciteerd karakter kent. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde document van de Pakistaanse autoriteiten. Hoe dan ook gaat het louter om kopies. Dergelijke documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). Overigens is het ook veelzeggend dat jullie niet over een huwelijksakte blijken te beschikken die jullie huwelijk kan staven. Dat u geen tijd had om het huwelijk te laten registreren en het document dat jullie van de priester meekregen kwijtraakten in Griekenland, komt weinig overtuigend over (NPO, p. 16). Dit geldt des te meer omdat u er ondanks het feit dat u sinds uw verzoek om internationale bescherming reeds twee jaar in België verblijft, niet in geslaagd bent om in de tussenliggende periode contact op te nemen met de priester om te vragen of hij nog een kopie heeft van dit document (NPO, p. 16). Nochtans woonde de priester in hetzelfde dorp als uw moeder en helpt uw moeder u met het bekomen van de nodige documenten (NPO, p. 12).

10.) De door S.(...) neergelegde documenten volstaan evenmin om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Dat jullie dochter in België overleed bij de geboorte is uiterst betreuenswaardig maar voor deze beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat S.(...) in België een hartoperatie onderging.

Het geheel van de bovenstaande argumenten leidt tot de conclusie dat aan u en S.(...) niet als vluchteling erkend kunnen worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt

zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gehergroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2022, 423 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan meer dan de helft werden geregistreerd als 'battles', en ongeveer een vijfde geweld tegen burgers betrof. PIPS registreerde in dezelfde periode 258 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 128 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat hoewel het aantal geweldsincidenten gestegen is in 2022, een daling zich aftekende van het aantal incidenten gericht tegen burgers. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie bijgevolg beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en Bajaur. Daarnaast werd ook het district Peshawar getroffen door het geweld. Wat betreft het geweld in de voormalige FATA-districten In Bajaur nam het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2022 toe. Naast TTP is ook ISKP actief in dit district. Het geweld in Bajaur is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Hoewel er in 2022 minder incidenten plaatsvonden in Noord-Waziristan, nam het aantal slachtoffers toe. In Zuid-Waziristan tekende zich een lichte afname van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers af. TTP is de voornaamste actor in deze twee tribale districten. Er is sprake van enerzijds doelgerichte moorden, die vooral op stamoudsten werden gepleegd, en anderzijds was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. In de overige tribale districten werden er in 2022 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, geviséerd worden.

In het district Peshawar was er in 2022 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In het verzoek om internationale bescherming van uw partner S.(...) K.(...) (O.V. (...)) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er voor verzoekers geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van de verzoekschriften immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch hun nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Voor zover doorheen de verzoekschriften blijkt dat verzoekers door te verwijzen naar algemene informatie omtrent geheugenproblematiek voornamelijk hun beweerdde geheugenproblemen aanwenden ter verschoning en verklaring van voormelde vaststellingen kunnen zij niet overtuigen.

Zoals reeds werd vastgesteld in de bestreden beslissingen leggen verzoekers geen enkel medisch attest of stavingsstuk van deze problemen voor. Bovendien werd er in hoofde van verzoekster correct vastgesteld dat zij deze problemen met haar verstand enkel aanhaalt wanneer zij geconfronteerd wordt met tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar echtgenoot. De stukken die zij neerlegt met betrekking tot haar fysieke gezondheidstoestand, tonen slechts aan dat zij in België medische behandeling kreeg voor een probleem met haar hart, maar tonen niet aan dat zij niet bij machte is om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en volwaardige eenduidige en coherente verklaringen af te leggen. Verzoeker verklaarde bovendien bij aanvang van het onderhoud dat er geen medische zaken zijn die het gesprek zouden kunnen beïnvloeden. Ook bleek uit het verloop van het persoonlijk onderhoud dat hij in staat was om op een coherente manier te antwoorden op de vragen. Uit niets blijkt dat ook verzoeker niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en volwaardige eenduidige en coherente verklaringen af te leggen.

Waar zij in hun verzoekschriften nog verwijzen naar de traumatische gebeurtenissen die zij in hun land van herkomst hebben ervaren onder verwijzing van algemene informatie inzake psychologisch onderzoek in het algemeen, brengen zij geen enkel stavingsstuk naar voor dat hen hierin concreet kan ondersteunen, noch een indicatie zou kunnen vormen voor enig trauma in hun hoofde.

Door in hun verzoekschriften naar algemene informatie te verwijzen waarin gewezen wordt op het belang van het profiel van de verzoeker om internationale bescherming voor de beoordeling van diens geloofwaardigheid en te benadrukken dat zij “niet zo geschoold” en “weinig geletterd” zijn, tonen verzoekers niet *in concreto* aan dat, en op welke wijze, hun scholingsgraad of geletterdheid van invloed zou zijn geweest op de motieven van de bestreden beslissingen. Immers valt niet in te zien hoe dit hen zou verhinderen duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen die volgens hen de directe aanleiding vormden voor hun vertrek uit Pakistan. Bovendien houdt een beperkte scholing of geletterdheid niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast - minstens wordt dit niet aangetoond -

of deze hen zouden verhinderen direct waarneembare feiten, uiteen te zetten. Met hun niet-onderbouwde kritiek, doen zij geen afbreuk aan de pertinente motieven daaromtrent in de bestreden beslissingen.

Verzoekers wijzen er in de verzoekschriften ook op dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis men niet altijd consistent is in zijn verhaal, dat dit ook geldt wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, dat de inconsistentie niet per se een teken van ongeloofwaardigheid is en dat dit des te meer geldt wanneer verschillende personen, zoals *in casu*, worden geïnterviewd. In deze wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekers het gevoerde onderzoek niet bij hun verzoekschriften voegen, noch een consulteerbare weblink hiervan. De Raad kan dan ook geen kennis nemen van de inhoud van dit onderzoek. De Raad wijst er ook op dat het niet voldoende is louter naar algemene informatie uit een psychologisch onderzoek te verwijzen, zonder deze *in concreto* te betrekken op de eigen persoon. Met hun summiere verwijzing naar een psychologisch onderzoek tonen verzoekers ook niet aan dat er in hun geval niet kon worden verwezen naar (onderling) tegenstrijdige verklaringen, die geenszins betrekking hebben op kleine details, doch wel om kernelementen van het gezamenlijk voorgehouden vluchtrelaas. De Raad onderstreept verder dat van verzoekers om internationale bescherming wel degelijk kan verwacht worden dat zij consistente verklaringen afleggen over de kern van hun asielsrelaas. Daar een verzoeker om internationale bescherming vervolging meent te vrezen en gebeurtenissen die hier de aanleiding voor zijn doorgaans een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed zijn op diens verdere leven, kan redelijkerwijze verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming bij machte zou moeten zijn hierover in een later stadium op coherente en duidelijke wijze verklaringen af te leggen, ook doorheen verschillende opeenvolgende onderhouden, *quod non*. Gezien verzoekers niet willen terugkeren naar hun land van herkomst omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien zij beide een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien zij zich daarbij beroepen op identiek dezelfde asielmotieven en vrees, mag bovendien redelijkerwijze van hen worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk om hun verzoeken om internationale bescherming en om hun relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gemeenschappelijke asielmotieven; zeker voor wat betreft de kernelementen in hun relaas en waardoor zij hierover consistente verklaringen zouden moeten kunnen afleggen. Met hun louter algemeen betoog slagen verzoekers er geenszins in afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen. De Raad treedt deze overwegingen dan ook in hun geheel bij.

Wat betreft het betoog van verzoekers waarin zij ook stellen dat het vluchtrelaas ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten kan veranderen, wijst de Raad erop dat ook dit *in concreto* moet worden aangetoond. Door in het verzoekschrift louter te citeren uit werken – H. E. Cameron “Refugee Status Determinations and the Limits of Memory”, zonder deze informatie op hun persoonlijke situatie te betrekken, tonen zij niet aan hoe hun vluchtrelaas door verscheidene geheugeneffecten zou zijn beïnvloed.

Opnieuw verwijzend naar algemene informatie stellen verzoekers dat het de taak is van besluitvormers om realistische verwachtingen te hebben van wat een asielzoeker moet weten en onthouden en dat er gesuggereerd wordt dat sommige besluitvormers onredelijke verwachtingen hebben over wat aanvragers zich zouden moeten herinneren.

De Raad stelt vast dat verzoekers nergens *in concreto* ingaan op de vastgestelde ernstige tegenstrijdigheden en inconsistenties, zodat ze overeind blijven. Verzoekers trachten de vastgestelde tegenstrijdigheden op grond waarvan verweerder terecht besluit dat ze hun geloofwaardigheid volledig ondergraven, tevergeefs te verklaren door te wijzen op hun profiel van beperkt geschoolde en beperkte geletterde. Voor zover wordt aangenomen dat verzoekers een beperkte scholing genoten en weinig geletterd zijn, vormt dit geen afdoende uitleg voor de vastgestelde ernstige tegenstrijdigheden die raken aan elementaire gegevens die de kern uitmaken van hun asielsrelaas, waarvan kan worden verwacht dat zij er, al dan niet geschoold en geletterd, consistente en coherente verklaringen over afleggen. De Raad stelt vast dat uit verzoekers' persoonlijke onderhouden niet blijkt dat er ten aanzien van hen onredelijke verwachtingen werden gesteld, gelet op het door hen bijgebrachte profiel. In de notities van de persoonlijk onderhouden kan worden gelezen dat de protection officers herhaaldelijk open vragen hebben gesteld, die verzoekers toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hen zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Urdu en verzoekers' advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Noch verzoekers noch hun raadsman die hen bijstond tijdens het interview hebben bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opgemerkt dat de gestelde vragen verzoekers' profiel te boven gingen toen hen op het einde van het persoonlijk onderhoud hiertoe de kans werd geboden. Zij hebben dit ook niet gemeld nadat zij een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud hebben ontvangen en in de gelegenheid waren om hierover opmerkingen te maken. De Raad stelt vast dat uit de administratieve dossiers niet blijkt dat er ten aanzien van hen onredelijke verwachtingen werden gesteld.

Waar zij aanvoeren dat bij de beoordeling van hun geloofwaardigheid ook rekening moet gehouden worden met alle beschikbare bewijzen stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing van verzoekster met betrekking tot de door hen neergelegde stukken als volgt werd geoordeeld:

“De door M.(...) neergelegde documenten volstaan niet om bovenstaande argumenten in een ander daglichtte plaatsen. De kopies van zijn Pakistaanse identiteitskaart en die van zijn moeder zijn louter een aanwijzing van zijn identiteit. Het door hem neergelegde document van de jirgaleden is een handgeschreven document dat op verzoek van M.(...)s eigen moeder werd opgesteld en dus een sterk gesolliciteerd karakter kent. Hetzelfde geldt voor het door M.(...) neergelegde document van de Pakistaanse autoriteiten. Hoe dan ook gaat het louter om kopies. Dergelijke documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). Overigens is het ook veelzeggend dat jullie niet over een huwelijksakte blijken te beschikken die jullie huwelijk kan staven. Dat M.(...) geen tijd had om het huwelijk te laten registreren en het document dat jullie van de priester meekregen kwijtraakten in Griekenland, komt weinig overtuigend over (NPO, p. 16). Dit geldt des te meer omdat M.(...) er ondanks het feit dat hij sinds zijn verzoek om internationale bescherming reeds twee jaar in België verblijft, niet in geslaagd bent om in de tussenliggende periode contact op te nemen met de priester om te vragen of hij nog een kopie heeft van dit document (NPO, p. 16). Nochtans woonde de priester in hetzelfde dorp als M.(...)s moeder en helpt M.(...)s moeder hem met het bekomen van de nodige documenten (NPO, p. 12).

De door u neergelegde documenten volstaan evenmin om bovenstaande argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De kopies van de Pakistaanse identiteitskaart van uw moeder en van uw eigen geboorteakte zijn louter een aanwijzing van uw identiteit. Dat jullie dochter in België overleed bij de geboorte is uiterst betreurenswaardig maar voor deze beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat u in België een hartoperatie onderging.”

Er kan dan ook niet gesteld worden dat de neergelegde stukken niet werden beoordeeld door verweerder. Verzoekers brengen geen enkel concreet element bij dat voormelde vaststellingen in een ander licht zou plaatsen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slagen verzoekers er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen in concreto te weerleggen.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielsrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij in hoofde van verzoekster desbetreffend als volgt: “Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd

door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. In 2017 had de provincie een geschat inwonersaantal van bijna 48 miljoen inwoners, waarbij iets meer dan de helft woonachtig was in stedelijk gebied.

In Sindh is sinds 2014 een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de TTP, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat TTP en in mindere mate ISKP in de provincie Sindh. Er werd gerapporteerd over enkele 'sleeper cells' van TTP in de Karachi. Voorts blijkt dat verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. Gewapende groeperingen uit Balochistan konden zo hun operationeel gebied uitbreiden tot Karachi. Daarnaast vormden criminele activiteiten een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Volgens ACLED werden er in 2022 59 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode acht aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde 25 incidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. CRSS rapporteerde een daling van 50% van het geweld in de provincie Sindh in vergelijking met 2021. Het merendeel van de gewelddaden die plaatsvonden waren bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers geviséerd worden.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij in hoofde van verzoeker desbetreffend als volgt:

" Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De

terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de Taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gehergroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2022, 423 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan meer dan de helft werden geregistreerd als 'battles', en ongeveer een vijfde geweld tegen burgers betrof. PIPS registreerde in dezelfde periode 258 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 128 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat hoewel het aantal geweldsincidenten gestegen is in 2022, een daling zich aftekende van het aantal incidenten gericht tegen burgers. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie bijgevolg beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en Bajaur. Daarnaast werd ook het district Peshawar getroffen door het geweld. Wat betreft het geweld in de voormalige FATA-districten In Bajaur nam het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2022 toe. Naast TTP is ook ISKP actief in dit district. Het geweld in Bajaur is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Hoewel er in 2022 minder incidenten plaatsvonden in Noord-Waziristan, nam het aantal slachtoffers toe. In Zuid-Waziristan tekende zich een lichte afname van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers af. TTP is de

voornaamste actor in deze twee tribale districten. Er is sprake van enerzijds doelgerichte moorden, die vooral op stamoudsten werden gepleegd, en anderzijds was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. In de overige tribale districten werden er in 2022 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

In het district Peshawar was er in 2022 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld." De Raad stelt vast dat verzoekers voormelde motivering geheel ongemoeid laten, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt. Verzoekers brengen dan ook geen informatie bij die een ander licht kan werpen op deze analyse te meer verwerende partij voormelde informatie actualiseerde met haar aanvullende nota van 13 december 2024 waarin de COI Focus Pakistan: *Security situation* van 25 juni 2024 is vervat. Deze informatie ligt in dezelfde lijn als de vorige.

In hoofde van verzoekers kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

3.5. Verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF